

[Viggo Starcke.]

noget ved restriktionernes afskaffelse, og nu efter at venstre igen er i opposition, fører venstre igen retsforbundets tale.

De konservative, der allerede i slutningen af 30'erne viste tegn på frafald fra valuta-centralen, er nu igen blevet ivrige for, at restriktionerne skal afskaffes, men som det ærede medlem hr. Aksel Møller skrev i „Berlingske Tidende“ den 10. oktober:

„Man er i den grad rodet ind i restriktioner, at man ikke kan få dem afviklet på naturlig måde.“

Det er af sine egne, man skal have det.

Det radikale venstre er langsomt ved at vende tilbage til deres frihandelstraditioner, selvom man i dag, da man hørte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, fik en fornemmelse af, at det vil vare længe, før han bliver frisvømmet efter den forsigtige måde, han dyppede stortåen i vandet på og ville holde sig fast for at komme op på trappen igen, hvis det skulle være for koldt.

Selv socialdemokratiet har lovet at afskaffe restriktionerne, men de fleste tilføjer dog de små ord: såsnart det er muligt. Heroverfor skal det slås fast, at det er muligt.

Men den højtærede statsminister har brugt ved rigsdagens åbning som ved andre lejligheder den formulering, at regeringen ønsker alle de af krigen fremkaldte restriktioner afviklet så hurtigt, som genopbygningen og fremgangen i det økonomiske liv tillader det. Jeg vil derfor her gerne rette det direkte spørgsmål til den højtærede statsminister: Hvilke restriktioner er det, regeringen vil afvikle, og hvilke restriktioner er det, man vil bevare?

Og jeg vil gerne rette det spørgsmål til den højtærede handelsminister: Er det i samme forsigtige ånd, han foreslår vareforsyningsloven forlænget i uændret skikkelse? Det er vigtigt at få et klart svar, for hvis det er et udtryk for socialdemokratiets politik, er det godt at vide det.

Det er, som om man i socialdemokratiets butik kan få alt. Man kan få restriktioner, og man kan få afvikling af restriktioner. Man kan få nedrustning, og man kan få oprustning. Man kan få frihandel, og man kan få afspærring. Længe leve det frie initiativ! sagde den højtærede statsminister fornylig. Må jeg spørge: Hvor længe skal det frie initiativ leve?

Den ærede socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, talte i sin tale om Landmandsbankens administrationsudgifter. Men måske Landmandsbankens store administrationsudgifter netop

for en stor del skyldes restriktionerne. Jeg kan oplyse, at en enkelt bank i Stockholm har offentliggjort, at denne bank må bruge 205 personer, som ikke har andet at bestille end at udføre restriktionsforretninger, og noget lignende gælder for staten og dens kontorer.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen nævnte, at formuerne i Danmark fra 1936 til 1946 var steget fra ca. 10 milliarder kr. til ca. 20 milliarder kr. Det ærede medlem er en stor regnekunstner. Når man ved, at man omtrent har halveret kronen, hører der ikke stor regnekunst til at regne ud, at så fordobles værdien af realværdierne, men kun i penge, for der er ikke blevet flere huse eller maskiner af den grund; derimod er der blevet færre køer — undtagen dem, som husmødrene står i.

Regeringens store dygtighed har væsentligt givet sig udslag i den milde vinter og i det tidlige forår, den rigelige regn, som vi har fået, og det gode høstvejr, som har givet en rekordhøst, desuden United States milliardgave, og at flygtningene efterhånden er kommet til Tyskland, hvilket måske er 1½ til 2 milliarder kr. værd. Men alt dette er egentlig ikke så meget regeringens skyld, som det er United States, Marshallhjælpens skyld og måske meteorologisk instituts og radioens udmærkede vejr-meldinger.

Og den højtærede handelsminister? Jeg synes, det er meget sørgeligt at se hans politik. Der er afviklet nogle restriktioner, men ingenting i sammenligning med, hvad man kunne have ventet. I en alder af 32 år er den højtærede handelsminister allerede sikker på verdensberømmelse, for i den historiens blæksprutte, som engang vil udkomme med bidrag af vore skarpeste penne og bredeste pensler, vil den højtærede handelsminister få en hædersplads. Med fine frøkenhænder uddeler han friheder i homøopatiske doser. Et lille stykke sukker på næsen: sitze, sitze, god lille vovse! Hvornår mon den højtærede handelsminister tager sig sammen til det tempo og den udvikling af manddomskraften, som vi venter af ham? Jeg kan citere, hvad nationalbankens forsigtige direktør Bramsnæs har udtalt, at man hellere må afvikle en restriktion en dag for tidligt end en dag for sent.

Og den højtærede finansminister? Det er altid et skønt men frygteligt syn at se en finansminister snige sig langs skovbrynet lurende på nye ofre og nye skatter. Pelsen er våd af natteduggen, og øjnene skinner som fosfor i måneskinnet. Hvornår vil der